

Paola van Velsen (43) heeft met haar zoons Aron (15) en Rens (9) twee vismatten in huis. In wisselende samenstelling trekt dit trio er in Zwolle en omgeving op uit. Hét VISblad sloot onlangs aan bij een van deze familieaangelegenheden.

TEKST: JORAN BAL > FOTOGRAFIE: SANDER BOER

FAMILIEAANGELEGENHEID

'VISSEN IS MIJN MINDFULNESS MOMENTJE IN EEN DRUK GEZINSLEVEN'

Met de snoek volop in de paaimodus gaf de roofvis helaas niet thuis.

De bamboehengel die Paola van haar opa kreeg toen ze zeven jaar was, heeft alles in gang gezet. "Daar ving ik mijn eerste visjes mee. Die dienden vervolgens als aasvissen voor mijn vader als hij ging snoeken", haalt Paola herinneringen op terwijl ze de hengel in kwestie voorzichtig pakt. Dat is een vereiste, aangezien het vistuig sinds haar achtste opgeborgen ligt en in de loop der jaren toch ietwat door de tand des tijds is aangetast. "Op een dag zat ik in mijn eentje te vissen en dreef mijn dobber door de stroming onder een brug. Ik was ervoor gewaarschuwd daar niet te vissen aangezien je op die plek kans maakt op de grote exemplaren – daar kon ik toen nog niet mee overweg. Dat bleek wel toen een grote baars mijn worm pakte. Ik raakte in paniek en had het geluk dat een passant op de fiets me hielp de vis te lande, onthaken en terugzetten. Vervolgens ben ik huilend naar huis gegaan, heb ik mijn hengel weggelegd en deze nooit meer aangeraakt."

SPORTVISSERSBLOED

Het sportvissersbloed kroop echter waar het niet gaan kon, dus kwamen er nieuwe hengels. "Ik ben altijd blijven vissen, maar toen Aron ook begon – nadat ik hem de beginselen heb bijgebracht – ben ik pas echt fanatiek geworden. Die nam me een keer mee snoeken, hij leerde me toen de kieuwgreep, en dat vond ik zo ontzettend leuk." Via het snoeken kwam ze in aanraking met streetfishing ('een moeder die kan chauffeurs is

bijzonder praktisch') en toen Rens ook een echte sportvisser bleek te zijn was het hek van de dam. Waar Aron zich 's winters op het roofvissen stort en de rest van het jaar op de karper focust, richt de jongste zoon zich vooral op het witvissen met af en toe een uitstapje naar het roofvissen. Moeders sluit bij beiden aan en vist dus all-round. "We gaan trouwens ook regelmatig met de jongens en mijn vader barbeelvissen aan de IJssel." De zolder van de schuur die bedoeld was voor onder meer de kerstspullen ligt nu dus vol met hengelsportmateriaal. Ook de gereedschapskast is geconfisqueerd door Paola, Aron en Rens. In plaats van klusmateriaal staat er een bult voer en allerhande kunstaas op de planken.

GECOMBINEERDE AANPAK

De bamboehengel wordt netjes opgeruimd, waarna Paola en Aron hun roofvisset en wat lokvoer pakken. "Wij gaan hier om de hoek op snoek vissen en maken alvast een voerplekje zodat Rens met de feederhengel kan aansluiten zodra hij uit school komt", licht Paola het plan van aanpak toe. In de nieuwbouwwijk in het westen van Zwolle bevissen ze oude polderweteringen en nieuw gegraven cultuurwateren. "Voor die jongens is het heerlijk dat ze dichtbij huis kunnen vissen. We gooien de bolderkar vol, lopen de straat uit en kunnen aan de slag." Dat laatste is op dit moment (half maart) zeker van toepassing, want de snoeken zitten tegen de paai aan. Het kunstaas dat Paola en Aron de vissen voorschotelen kan dan ook slechts op flauwe interesse re-

Aron besluit de switch te maken naar het karpervissen.

Een trotse moeder en zoon.

ken van *Esox lucius* – op een enkele volger die vlak voor de kant wegdraait na zien we weinig actie. "We zullen extra ons best moeten doen, maar dat maakt het vissen ook uitdagend. Bovendien is er altijd de spanning dat je kunstaas plotseling wordt gepakt, de dobber ineens ondergaat of de hengeltop uit het niets kromtrekt."

QUALITY TIME DELEN

Mocht er onverhoopt niets worden gevangen, dan is dat voor Paola ook prima. "Natuurlijk is het leuk om succes te hebben – zeker nu jullie met ons op pad zijn – maar vissen is zoveel meer dan vangen. Als ik na een hectische dag richting de waterkant ga en in de natuur even heerlijk ontspannen naar de top van mijn feederhengel zit te kijken terwijl ik de vogels om me heen hoor, ben ik al tevreden." Nog mooier is het om die *quality time* te delen met anderen. "De visuitjes met mijn vader zijn bijvoorbeeld momenten waar we volop van genieten. Dat zijn ook herinneringen voor het leven." Na een paar uur zonder actie besluit Aron tot een koerswijziging: de roofvishengel gaat aan de kant en in plaats daarvan pakt hij zijn karperhengels erbij. "Vanochtend heb ik voordat ik naar school ging al een stek aangevoerd – die lag op de route dus dat was in no time gepiept. Zo kunnen we op drie paarden wedden om vis voor de camera te krijgen." >>

>> 'VISWIJFIE'

Behalve met haar zoons gaat Paola ook regelmatig op pad met vismaat Tabitha. "Mijn 'viswijfie', zoals we elkaar gescherend noemen. Die heb ik hier in de wijk ontmoet. Ik zat een keer met Rens te feederen toen ze op de fiets langs reed en afstapte om een praatje te maken. Zij vertelde dat ze graag op roofvis vist, dus was de afspraak om een keer samen op pad te gaan snel gemaakt. Dat was hartstikke leuk en gezellig, dus sindsdien trekken we er geregeld samen op uit. We doen vooral veel streetfishing in de binnenstad van Zwolle. Vorig jaar hebben we zelfs meegedaan aan de federatieve selectiewedstrijd voor het NK Streetfishing. Ondanks dat het die dag heel lastig was om vis te vangen, hebben we toch nog best aardig gescoord."

Met de Vang5-campagne houden we de waterkant schoon!

>> VADER EN DOCHTER

Gerrit van Velsen (47) en dochter Anna (7) vormen de 'niet-vissende minderheid' in het gezin van vijf. Vroeger viste de heer des huizes wel, maar tegenwoordig vrijwel niet meer. "Ik heb andere hobby's en ben vaak met Anna op pad als de rest gaat vissen. Het is wel heel leuk om te zien dat Paola en de jongens zoveel plezier beleven aan het vissen. Vaak ga ik tijdens het uitlaten van de honden wel even kijken als ze in de buurt bezig zijn." Anna mist het benodigde geduld voor de hengelsport en haalde vorig jaar zomer bovendien een nat pak toen ze met haar moeder op pad was. "Die gaat voorlopig liever andere dingen doen dan vissen", zegt Paola.

'VAN EEN BAMBOEHENGEL OP MIJN 8^e NAAR EEN ONTPLOFTE VIS-SCHUUR OP MIJN 43^e'

BETROKKEN VRIJWILLIGERS

Niet veel later komt er versterking als Rens aanschuift op de stek waar Paola en Aron eerder hebben gevoerd. Gewapend met een feederhengel en een bakje wormen – die zus Anna een dag eerder in de achtertuin heeft gezocht – richt hij zich op zeelt en andere witvis. Toch heeft hij nog wel een roofvistip voor zijn moeder: "Doe er roodgekleurd kunstaas aan, het is vandaag vrijdag." Paola kijkt enigszins verbaasd op, maar het idee staat genoteerd. "Het gebeurt regelmatig dat hij mij eruit vist", hint ze op de gezonde onderlinge competitie. Desondanks vist ze een groene shad uit de tackle box. "Dan voelt het écht als mijn vangst als ik een vis weet te foppen." Met de knowhow zit het sowieso wel snor. Paola en Aron zijn allebei actief binnen de jeugdcommissie

van de plaatselijke hengelsportvereniging en Rens volgt daar de vis cursus voor de jeugd. Bovendien is Paola van plan om zich aan te melden voor de cursus VISmeester bij Sportvisserij Oost-Nederland. "Niet alle kinderen hebben de luxe dat ze thuis de basisbeginselen van de hengelsport worden bijgebracht. Daarom draag ik graag mijn steentje bij."

ZOVEEL VOLDOENING

De jeugdcursus en tips van Paola en Aron werpen hun vruchten af, want Rens vangt aan een trosje maden een brasem. Dan krijgt de fotograaf het plotseling druk: Aron heeft ook beet. De karperhengel buigt flink door en na een paar minuten drillen ligt er een mooie spiegelkarper in het net. "Geen roofvis, maar toch bijzonder welkom", glundert Aron. "Dit is toch hartstikke mooi?!", zegt Paola tevreden als de vangsten op de gevoelige plaat zijn vastgelegd. "Veel vriendinnen van me snapten niet dat ik hier zo gek van ben – vissenslijm, snoekentanden – maar ik heb er zoveel plezier in om samen met die jongens op pad te gaan. Het vissen geeft op verschillende vlakken zoveel voldoening, daar kan haast niets tegenop. Ik ben mijn opa nog iedere dag dankbaar voor die bamboehengel."